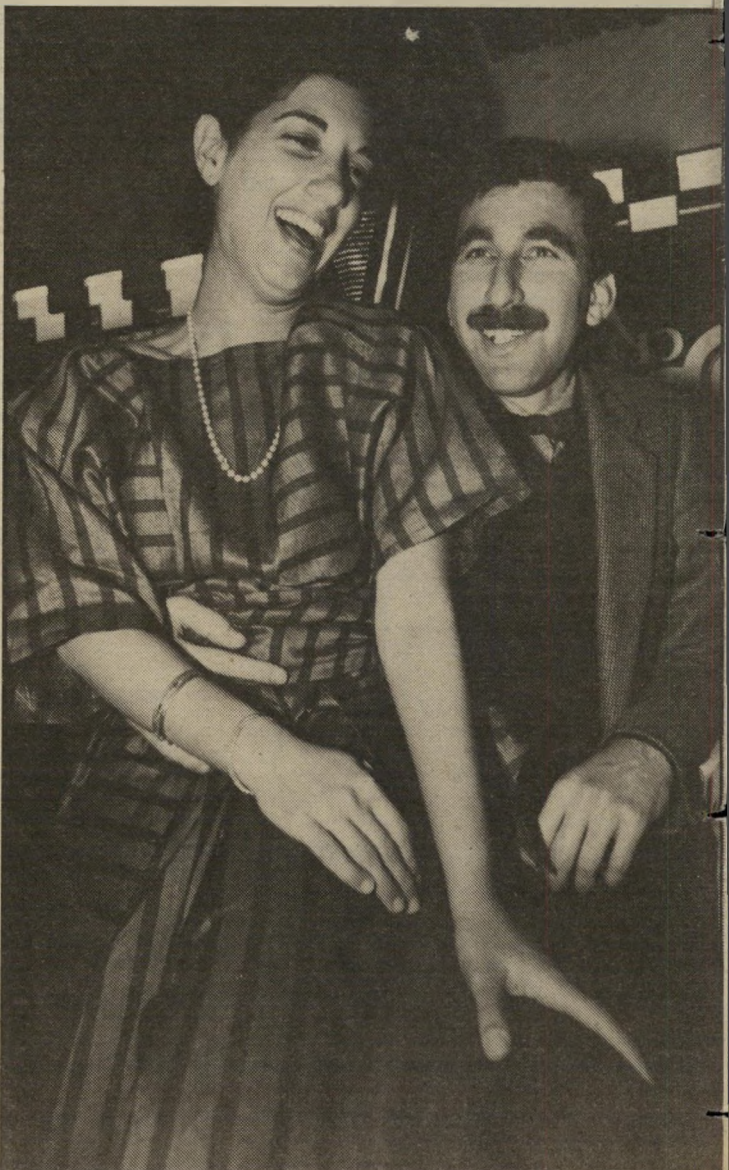
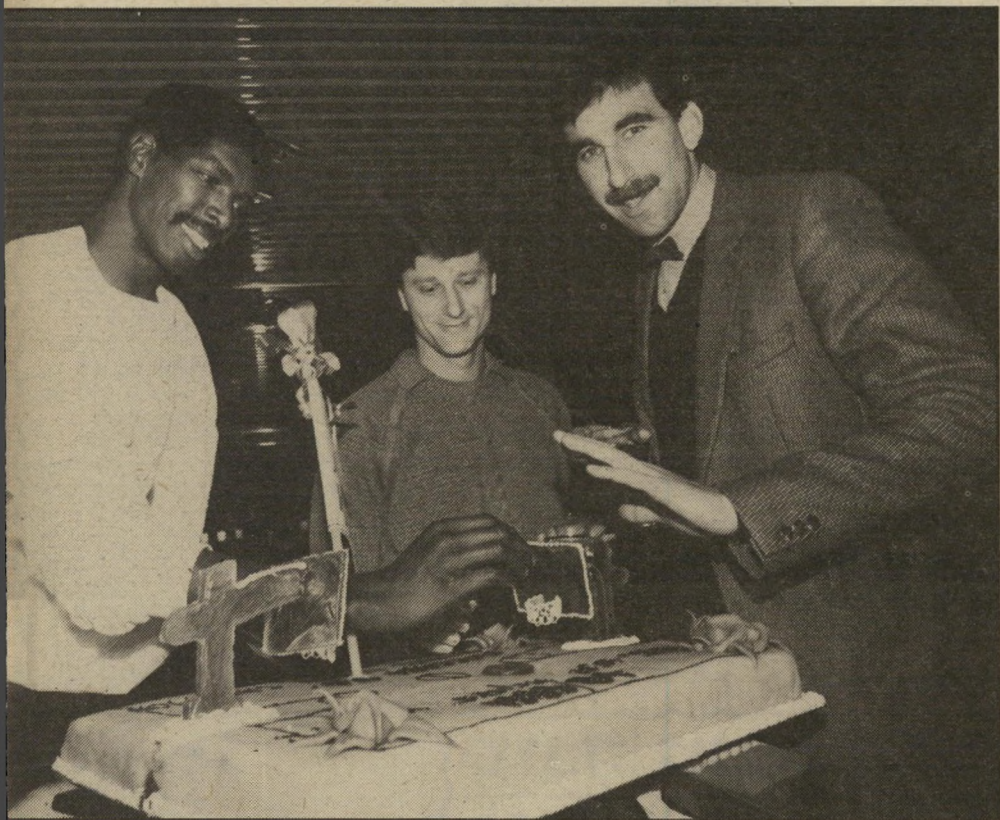

אלסי פרי מתנשק עם תמי-בן-עמי, ידידתו הדוגמנית. כש-קיבל אולסי את השעון מעסקני הקבוצה. ענד אותו מייד. בן-עמי הכינה ביום שישי ארוחה על טהרת המוטבח המרוקאי.

המדינה, ובכל פעם ששיחק, הגביעים היו אצלו. בערב שיחק מיקי בעונה שהכין לו צוות קלאב A. עוגת המרציפן לא היתה בדיוק הזירה שלו. זה היה מישחק מתוק במרציפן, בלי יריבים, בלי אוהדים, ובלי להזיע.

זאתו שלי. מיקי, בעל שתי חנויות פורט לגדולים ולקטנים. הוא אחד בי. הוא שיחה 12 פעמים באליפות

הגביע שוב שלנו

בקצות העונה שני סלים וכדור שהתגלגל על העוגה. אולסי ניסה לקלוע סל. זה היה כמובן יותר קל מאשר על המיגרש. סילבר מנסה למנוע את הסל בידי.

אלופים שלושה עוגת המרציפן הוזה מנה כמתנה על-ידי המועדון קלאב A. היא עשויה כולה ממרציפן.

מכנה הפועל רמת-גן, לעומת זאת, הצטנע. השחקנים הלכו להשתכר, ולחשוב איך יקחו בפעם הבאה את הגביע ממכבי. הפועל השתדלה מאוד, אך כמו שאמר אוהד אחר: "איך הם בכלל יכולים להתמודד מול הענקים של מכבי?"

ובינתיים שוב הרימו ענקי מכבי את הגביע ושרו. הגביע הוא שלנו. הגביע הוא שלהם לעוד שנה תמימה אחת, ולהפועל נשאר להתכונן היטב לאל"י פות הבאה.

השמפניה נשפכת אצל המכבים והרמעות אצל הפועלים. בינתיים אמר אוהד הפועל: "שיתנו מהגביע, כי בשנה הבאה בטוח שהוא יהיה אצל הפועל".

ביצחונה של מכבי, בהפרש של שש נקודות לטובתה, היווה סיבה טובה למרי לחגוג בארוחה סינית, במועדון היוקרתי, קלאב A. שם גם הוענקו לשחקנים שעוני קרטייה.

החגיגה הגדולה של מכבי רק החלה. הם ניסו במשך כל השנה להיות כבותרות, ושוב לנצח, אך זה לא הלך להם, הם פיספסו על ימין ועל שמאל, הם לא זכו באליפות אירופה, חזרו בידיים ריקות, וכראש שפוף, מסתירים את העצבנות, ניסו להתחמק משאלות של עיתונאים.

אולם הם הבטיחו שבפעם הבאה הם יביאו את הגביע. עם ישראל היה מאוכזב מכך שמכבי לא ניצחה. הפחד הגדול שלהם היה כשעזב אותם ארל ויליאמס שפנה לאירופה, שקסמה לו.

לו סילבר הקפטן של המכבים. הוא הודה לעסקני הקבוצה בנאום קצר: "למרות העונה הקשה שהיתה לנו השנה, תודה לכם שעמדתם לצידנו כל התקופה הקשה הזו ותמכתם בנו. אנו שמחים שהגביע נשאר אצלנו".